

DRAVSKI VRTINCI

letnik: 20

št: 1

Dravski vrtinci, letnik 20, šolsko leto 2015/16

Vrtinci so se spet zavrteli in v tem šolskem letu prinesli na plano nove literarne stvaritve. V domu imamo pesnice in pisateljice. Čakamo še na fante – morda pa bo kakšno leto pravšnje tudi zanje.

*Urednica-mentorica
Jasna Šeneker*

Vsebina:

*SPOŠTOVANJE, Doroteja Gruber
ZALJUBLJENA PESEM, Lea Kolmanič
TRPLJENJE, Lea Kolmanič
TI, Lea Kolmanič
PREPAD IN PROPAD, Mila Kotnik
PERFEKCIJA, Mila Kotnik
ZEMLJANKA, Mila Kotnik
IMAM SANJE, Mila Kotnik
GRAVIT, Mila Kotnik
VERA (≠ CERKEV), Mila Kotnik
SREČA, Monika Plavčak
SPOŠTUJEM VSE, Ana Vidovič*

Doroteja Gruber

SPOŠTOVANJE

'Zelo pozitiven odnos do koga zaradi njegove moralno utemeljene veljave oz. vrednosti' se glasi razlaga besede spoštovanje v Slovarju slovenskega knjižnega jezika. Človek ni oziroma ne bi smel biti spoštovan samo zaradi svoje pripisane veljave, temveč zaradi svojega življenja samega. Kajti vsako živo bitje si zasluži spoštovanje.

Koga ljudje pravzaprav spoštujemo? Pomislimo na spoštovanje do starejših oseb, do ljudi visokega ranga, do umetnikov. Pravzaprav bi morali to čustvo deliti z vsem, kar diha in živi na tem planetu. Vsak ima svoj jaz, eni takšnega, drugi drugačnega. Ljudi ne smemo obsojati po videzu ali po prijateljih, družini. Vsak človek je neznanka, je kapljica oceana zase. Če med ljudmi ni ljubezni in spoštovanja, ni življenja.

Ljubezen in spoštovanje sta dva pojma, ki ju lahko kaj hitro zamešamo. Nekateri menijo, da brez spoštovanja ni ljubezni, brez ljubezni pa ne spoštovanja. Kaj pa če čustvi sploh nista povezani? Vsako je element zase, vsako obravnavamo posebej. Ljubezen je čustvo, ki je minljivo ali ne, lahko je veselo ali pa povzroči precej gorja. Spoštovanje pa ne bi smelo biti minljivo, trajati bi moralo tako dolgo, kot traja življenje na svetu. Spoštujemo lahko tudi svoje sovražnike, čeprav jih ne ljubimo, običajno pa ljubimo dojenčka, čeprav njegove karakterne lastnosti še niso izražene in pravzaprav nimamo posebnega razloga, da bi ga spoštovali. Nekje sem prebrala, da je spoštovanje kot potreba po zraku, brez katerega življenje sploh ni. Potreba po zraku. Začnimo se tega zavedati.

Doroteja Gruber

Spoštujemo osebo, njene značajske lastnosti ali pa samo njeno veljavo. Spoštujemo lahko tudi besede človeka. Morda je bil modrec, ki je izrekel globoko misel, lahko pa nam je mama dala zgolj nasvet, preden smo se v petek zvečer odpravili ven.

Tudi takšen nasvet je vreden spoštovanja, saj ga mati ali katerikoli drugi človek izreče dobronamerno, zgolj zaradi pomoči.

Narava. Tudi narava je nekaj živega. Tega se ljudje vse premalo zavedamo in jo neprestano onesnažujemo - z avtomobilskimi izpuhi, odpadki na črnih odlagališčih ... Tukaj se izrazi človekov jaz. Kako umazan mora biti človek od znotraj, da namerno onesnažuje naravo, še neokrnjeno. S tem se pokaže človekova sebičnost, opazimo nemarnost ljudi in takšni v sebi ne nosijo niti trohice spoštovanja. Če ne morejo spoštovati narave, kako lahko spoštujejo ljudi?

Kadar spoštujemo, sprejemamo. Takrat smo veseli mi in ljudje okrog nas, v katere tudi verjamemo. Toda ali se ljudje različnih ras sprejemajo med seboj? Današnji dan smo ljudje polni predsodkov in rasizma, kar pa omejuje naš pogled na svet. Ko bomo bolj odprli oči in zajeli življenje s polno žlico dobrote, se bomo šele zavedeli, kaj pomeni spoštovati in biti spoštovan.

Priznanje na literarnem natečaju na Domijadi 2016

Lea Kolmanič

ZALJUBLJENA PESEM

*Ljubezen je kot lepa pesem,
ob ljubezni ne moreš biti resen.*

*Zmeša ti vse v glavi
in ti nisi pri pravi.*

*Ljubezen ne pozna meja,
je vodilo širnega sveta.*

*In ko ljubezen dobiš
nikoli več ne ozdraviš.*

*Včasih tako zelo ti bije srce,
da bi lahko premikal gore.*

*Včasih pa je tako nesrečna,
da morda sploh ni večna.*

*Ljubezen je, ko se ljubita oba,
takrat se sreča pomnoži z dva.*

*Prava ljubezen je srečna.
In če je res prava, je večna!*

Lea Kolmanič

TRPLJENJE

*Trpijo vsi,
ki od doma so odšli.
Prijateljstvo, pogum, ljubezen
bili so njihovo življenje,
a njihov dom ostal je prazen.*

*Zaradi vojne so odšli,
ker stiska v državi živi.
Poznajo žalost, strah in jih skrbi,
da prehitro od sveta bodo odšli.*

*Poslali so jih daleč od domov
iskat srečo, varen srčni krov.
Utrujenih teles, prosečih rok -
trpljenje.
Pred svetom se ne more skriti,
ker srce ne neha biti.*

TI

*Oh, ti!
Ti, ljubezen moja,
po kateri hrepenim,
od katere si dotik želim.*

Mila Kotnik

PREPAD IN PROPAD

Gledam te.

Skozi lupo.

Ker si nepredvidljiv.

*Kot tista akcijska knjiga, ki jo tako rad bereš.
In zaradi te nepredvidljivosti ne zaupam vate,
niti v sebe.*

A verjela sem v naju ...

da se ujemava kot jin in jang.

Pa se nisva.

Ker si se raje prepustil minljivosti

in se ubijal

grenko

grešno.

In potem še drzneš moje srce pritrčiti

na opojnost veselja,

ki me bolj ubija kot zdravi.

Reže mi arterijo.

Usoda mi že piše smrt.

Ti boš pa na koncu presenečen, ko me ne bo.

In boš s centimetri računal globino mojih ran.

In žal ti bo.

Veš, čakala sem, da to slišim.

Ampak jaz sem brezveznica.

Tista, ki si ne zasluži živeti.

Le en atom nesreče več.

Kronosinklastični infundibulum:

vzemi me.

Mila Kotnik

PERFEKCIJA

*Čista perfekcionista sem.
Ne živim zase,
ampak za ugled in kariero.
Pa mi spodleti stokrat in tisočkrat.
In uspe!
Ker vam ne verjamem, dragi moji.
Verjamem le sebi.
Kajti zloba je v našem ozonu,
ki ti v krvi absorbira minerale.
Tista zloba, ki ti reže metabolizem.*

ZEMLJANKA

*Bingljam s stropa
prekritega z ometom,
ki me barva
z belo
in s črno.
Samo s tem.
Zjutraj.
Opoldne.
Zvečer.
Bingljam.*

Mila Kotnik

IMAM SANJE

*Stopicljam po modri cesti
s ključem v roki
sedem na motor,
vozim se s hitrostjo misli,
vozim čez rdečo, ker sem povprečnica,
ne vozim skozi oranžno, ker je na desni policija.
In tavam.
V sebi - z zeleno.*

VERA (≠ CERKEV)

*Vedno sem te čakala ...
Nisem verjela v naju,
ampak poskušala sem verjeti sebi.
In ker sem verjela sebi, sem hotela tudi v naju.
A verjeti je votel pojem.
Kot strah.
Kakšna podobnost, a?*

Mila Kotnik

GRAVIT

Vleče me v globino.

V milino.

V tihoto, kjer se ubija moja volja.

Po življenju.

Po višku.

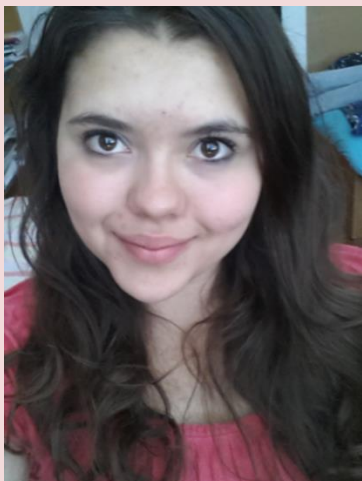
Potem pa se zavem, da sem kompas.

Ki vleče.

Uravnovešeno.

Spontano.

Močno me vleče.

Monika Plavčak

SREČA

*Sanje, spomini, bolečine
hitijo na pot srečo iskat.*

*Kdo ve, kje skriva se,
morda je povsod.*

*Včasih se zdi ti,
da trdno držiš jo v dlaneh.*

*Zmuzne se ti in spet
greš na potep.*

*Včasih jo najdeš v samoti,
v tebi živi in te spodbudi
za nadaljnje mnoge dni.
Sreča se skriva povsod.*

*Se skriva v gozdu,
med listi dreves,
na žametnem mahu,
v pesmi drobnih teles.*

*Najdeš jo v ljudeh,
v svetlih, iskrenih očeh,
v toplih dlaneh,
sama ti pride naproti.*

Ana Vidovič

SPOŠTUJEM VSE

Si kdo zasluži več spoštovanja kot drugi? Starejša gospa na avtobusu ali uglajen možakar, ki je šef firme?

Pogosto ne poznamo zgodb ljudi okoli nas. Ne vemo, kako nekdo razmišlja o prihodnosti, prijateljih ali zabavi. Ne vemo natančno, kaj si kdo misli o nas in kaj o sebi. Zaradi te nevednosti so naši odnosi drugačni do različnih ljudi, prijateljev ali neznancev, kar pa ne pomeni, da neznanca ne spoštujemo, kot bi spoštovali prijatelja ali nadrejenega.

A se zgodi, da nekdo, ki nam je popolnoma neznan, bolje razlaga, bolje uči, bolje razume neke stvari in si s tem pridobi več spoštovanja. Dokler pa ne poznamo ničesar razen njegove zunanosti, vsakogar obravnavamo enako, s spoštovanjem, kajti do koder nam seže pogled, so vsi le ljudje, kakor mi. Pomembno je, da preden nekoga res (s)poznamo, z njim spoštljivo ravnamo (ga vljudno pozdravimo, se mu zahvalimo ...).

S spoštovanjem do drugih lažje dosežeš, da drugi spoštujejo tebe, zato je pomembno, da spoštuješ vse - starejše, bolnike, prijatelje, neznance, družino, otroke.

Spoštujmo se.

Ana Vidovič